

годѣмъ сѣдинъ сока, кой-то са е събралъ въ прилепени-тѣ сѣдинки.

Беридба-та на сока става прѣди да поченхтъ да цвѣтхтъ дръвета-та; щомъ са подаде цвѣта, беридба-та са прѣкъсева.

Врѣме-то по беридбхтъ трѣба да е сухо; защо-то въ мокро врѣме и работа-та въ горж-тж бива трудна и сока бива малко.

Като съберхтъ сичкыя сокъ, работници-тѣ втапхтъ въ него дръвени или прѣстены калжбы, на видъ като чърны-тѣ стькла, и сока поленва по тѣхъ като кора. Като засхне първыя катъ, втапхтъ гы вторы пхтъ и пакъ гы оставятъ да изсхнхтъ. Подырѣ гы втапхтъ еще нѣколко пхти, до дѣто кора-та стане толкова дебела, колко-то е нужно. Тогава прѣрѣзватъ таж корж съ едно ножче и ъж изваждатъ отъ калжба, ако е той дръвень; ако ли е прѣстенъ, счупватъ го, и кора-та са исхула. Ластика-та бива тогава сиволява, или черникава, ако е сущена надъ огъня и ъж е удрялъ дыма.

Жителитѣ по онѣзи мѣста отдавна употрѣбывали ластикж-тж за различни работы. Тый правили отъ неж обуща, дрѣхы, и свѣщи за горѣне, защото ластика-та добрѣ гори. Въ Европж ластика-та ся е появила скоро и най-напрѣдъ са е употрѣбывала да са тріе писано-то съ оловникъ.

Нъ въ днѣшно врѣме ластика-та са употрѣбыва твърдѣ много. Отъ неж правхтъ обуща,